

349 / Divadlo (bez záruky), Thornton Wilder: Rodinné album.

1998 zal. *Divadlo Kámen*, ved. P. Macháček, zkoušelo a hrálo v Karlínském Spektru, dramatika s absurdními prvky pojednána autorsky, 2000 Kámen (Macháček), do konce 2001 17 samostatných představení, insc. Buchty, absurdní drama, problém vyprazdňování slov, Velké Páky aneb Tři obrazy o radostech života, Rakvičky (L. Ingrisich), aktovky Karkulka, Můra.

CCAD, s. 59, 60, 63, 65, 98; obr. s. 123: František Kubr jako Nil z Gorkého *Měšťáku*, Ústřední soubor SDDOČ, karlínské Varieté, r. F. Spitzer; 7. srpna 1936; DČD III, s. 181; IV, s. 104, 105, 230, 328, 331-332. Burian, s. 12, 27, 85, 88-98, 117-118, 120, 121, 123, 126-128, 131, 134, 136, 138, 161, 171, 196; Směkalová s. 18, 19, 70; Tábořský, s. 38-43; Vondráček 1956 I, s. 140-165; Vondráček 1957 II, s. 247. BOLESLAVSKÝ, J. Mikuláš: *Divadelní almanach*, s. 72. kDÚ, Kmd. DIVADLO bez záruky. Podrobná historie souboru. kART. DVACET PĚT let Pražského okrsku Dra Hermana ÚMDOČ. Praha, ÚMDOČ 1933, s. 44, 48-49. kART. JUBILEUM sedmdesát let trvání Dělnické besedy v Karlíně, 1867-1937. Praha-Karlín, Dělnická beseda 1937, 86 s. DNM: T 10.869. KOPŠ, Jaroslav: *Divadlo na Šibeniční hoře*. AS 1985, č. 8, s. 21. KOPŠ, Jaroslav: *Divadlo na Štvanici*. AS 1985, č. 10, s. 21. SCHAFFER, Karel F.: *Paměti Měšťanské besedy v Karlíně 1861-1912*. Karlín, Měšťanská beseda 1914. SPALOVÁ, Olga: *Sága rodu Budilova. Sto let českého divadla na jevišti i v zákulisí*. Praha, Odeon 1978. 371 s. ZPRÁVY o činnosti divadelních ochotníků v Čechách a na Moravě. Praha, Otto 1882, s. 149-151. A hl. města Prahy: Měšťanská beseda v Karlíně, 1860-1913 (1919). Ev. č. pomůcky 131; ČOJ Pokrok XI/13. DNM: C 1824, C 1828-1830, 4 PI Besední divadlo; C 16 029-031, 16 032-035, 7 PI Pokrok; C 1827, C 1825, 2 PI Divadlo v Karlíně. SÚA: Podání českých DS 1856-1948. Soupis v databázi MČAD.

1884 z iniciativy uč. a autorky loutkových her Lud. Tesařové se začalo hrát s loutkami v místní mateřské škole, což se stalo inspirací i pro další MŠ. Ve 20. letech 20. stol. *LD Sokola*, 1939 pořádal vzdělávací loutkářskou školu Sokolské župy Barákovy. 30. léta *LD DTJ*. 1950-1951(?) úspěšný *Lkr DPM*. Pol. 70. let 20. stol. *LS při DPM hl. m. Prahy*, ved. a r. M. Volková, vlastní úpravy pohádek, mj. O červené Karkulce. Existence *LS Tesla Karlín*, později *LS Světýlko při ZV ROH Tesla Karlín*, ved. manželé Parýzkovi, zanikl v 80. letech. Rep. Kašpárek vaří živou vodu, O pyšné base.

INFORMACE pro MČAD Alice Dubská. Rkp. 2000. PC ART. CCAD, s. 98.

HALÍK, Jindřich: *K stému výročí narození Ludmily Tesařové*. ČsL 1957, s. 277. SEZNAM *LD Sokola*, 1929-1930. Rkp. 9 s. SÚA: Sokol, ka 183. Kopie kART. VESELÝ, J.: *Ludmila Tesařová, průkopnice loutkového divadla na mateřských školách*. L 1927/28, s. 74. Zprávy Loutkářského soustředění (*LD Sokola*) 1939, č. 10, s. 2; (*Lkr DPM*) 1951, č. 1, s. 5.

PRAHA-KBELY, s. o. Kbely

DS Sokol a DS Čs. mládeže socialistické 1922 členy ÚMDOČ. DS 1930 členem SDDOČ. 50. léta *DS PAL*, 1959 účast v soutěži s hrou Evženie Grandetová, r. A. Fukal. Od 1997 i 2001 h. v LD Kbely *Divadélko na peróně*, ved. J. Pěkný, r. T. Krauchner, 1997 Radúz a Mahulena, postup na JH 1998. 2001 Cesta kolem světa za osmdesát minut (předtím viz Smíchov).

Burian, s. 196.
OD 1959, č. 8, s. 189.

LD Církve čs. a Junáka zah. 1945, h. každou sobotu. Představení měla 3 části: loutkové noviny, které předčítala loutka Strážníka, vlastní hra, Kašpárkovo zpravodajství. *Junák*, 4. oddíl *Vlčet*, maňáskové texty součástí schůzek, hrány rukopisné hříčky časového zaměření.

Zprávy Loutkářského soustředění 1946, č. 1, s. 2.

PRAHA-KLÁNOVICE, s. o. Újezd nad Lesy, Praha 21

2001 ODi obnoveno.

1947 *LD Sokola*.

Zprávy Loutkářského soustředění 1947, č. 12, s. 4.

PRAHA-KLUKOVICE, s. o. Praha 13

1921-1951 *Vzdělávací ochotnická beseda*.

PRAHA-KOBYLISY, s. o. Praha 8

Svým způsobem dominantní postavení měl soubor, který působil v Dělnickém domě v Kobylisích a který si říkal Lidové divadlo. Jak praví skromné písemné záznamy, založil je účtyhodný kobylský občan Karel Popilka se svou ženou Vlastou. Stalo se tak údajně v roce 1895. Karel Popilka byl vášnivý ochotník, který se zhlédl v hereckém projevu Vojanovů a Želenského a oba tyto tragédie na jevišti Lidového divadla ve vlastním hereckém i režijním pojetí následoval. I svým zevnějškem se jim nemálo podobal. Vysoký, ostré řezaných rysů v obličejí, vzrůsných gest a sonorního hlasu. Divadlem se ostatně i živil. Vlastnil v Kobylisích, doslova několik kroků od milovaného divadla, půjčovnu kostýmů a masek, která kupodivu vydržela téměř až do dnešních časů... Křiha o Praze 8.

1895 zal. Karel Popilka *Lidové divadlo*, h. pravidelně každou neděli realistické hry převážně českých autorů, operety a hudební komedie.

V únoru 1919 uvedli v hostinci U Topolů Noc na Karlštejně, v níž jh. vystoupil Václav Rabský z Uranie. „Rabský hrál cyperského a jeruzalémského krále Petra dobře a místo kytky dostal na jeviště ohromný věnec cerbulátů. V době listkového hospodářství to už něco znamenalo.“

František Černý: *Šel zahradník do zahrady. Hradec Králové, Křiha 1971, s. 176.*

Od 1928 h. v Lidovém domě, hrálo pravidelně každou neděli, 1930 členem SDDOČ, např. 1938 Viktorčino štěstí (Lounský). Neaktivnější v meziválečném období, hrálo se i za 2. svět. v. Po 1948 působilo pod Vozovnou Kobylisy Dopravních podniků. Zakázána hra Zapadlí vlastenci (K. V. Rais). Od pol. 50. let problémy, budova divadla zbourána, neměli kde hrát. Scházeli se v hospodách, též hráli v divadélku Jiskra. 1957 otevřeno Klicperovo (dříve Salesiánské) divadlo, které vzniklo adaptací z původní